

danne en Borgervæbning, som vil kunne gjøre meget stor Nytte. Jeg troer, at Regjeringen betragter det som en uafviselig Pligt, naar ikke Borgervæbningen ophæves, da ikke at lade den bestaae i en utilfredsstillende Tilstand, men udvikle den saa godt, som Omstændighederne tillade det. Om den bør underlægges Krigsbestyrelsen, derom skal jeg ikke udtale mig; men jeg troer ikke, at der er Noget til Hindrer derfor, og hvis Regjeringen skulde komme til den Anskuelse, at det vilde være heldigt, vil ogsaa dette kunne skee; jeg haaber imidlertid, at der ikke vil være Anledning til at træffe en saadan Forholdsregel, thi medens jeg erkjender, at de syv Batailloner Kjøbenhavnss Borgervæbning have Værd og Betydning, troer jeg, at de her foreslaaede 3 1/2 Bataillon, altsaa den halve ordnede Styrke, ville kunne yde ligesaa god og maaskee bedre Tjeneste. Som en Folge heraf vil jeg ikke kunne tiltræde de Forslag, som foreligger, heller ikke Forslaget under Nr. 3, hvis velvillige Hensigt jeg meget paaskønner. Jeg haaber, at naar det overhovedet erkjendes, at Hensynet til vort Forsvarsvæsen kræver den foreslaaede Ordning, som ikke vil være forbunden med forøgede Udgifter, men tværtimod vil medføre Besparelser saavel for Statskassen som for Communen, saa vil Thinget ikke sætte stor Priis paa, om der oprettes 3 eller 2 Batailloner; thi jeg troer, at den hele Forskjel i saa Tilfælde kun vil være den, at der bespares nogle saa Tusinde Daler for Statskassen og et Par Tusinde Rd. for Communen. Hvad nemlig angaaer Dvellerne og den hele Opfyldelse af Værnepligten, ville de 2 Batailloner komme til at staae ligesom de 3, der findes i Regjeringsforslaget. Det er muligt, at det Forstærkningsmandskab, som vil komme til at indtræde i Kjøbenhavns Væbning, ikke vil være tilstrækkeligt til at give 800 Mand for hver Bataillon — det er muligt; men det er paa ingen Maade sandsynligt — men for dette Tilfælde maa jeg dog sætte megen Priis paa, at der er 3 Batailloner, fordi netop den Tjeneste, som skal ydes her, gjør det ønskeligt, at Befalingsmændenes Antal ikke er altfor knapt, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at de her foreslaaede Batailloner ere lidt svagere med Hensyn til Befalingsmænd end de

øvrige Forstærkningsbatailloner. Selv altsaa om Bataillon en kun skulde blive 7 eller 600 Mand, maa jeg dog meget anbefale, og sætte Priis paa at have 3 Batailloner fuldstændig ordnede; thi der er en anden Omstændighed tilstede, som ikke hidtil er bleven fremhævet, og det er den, at disse Batailloner ville kunne optage Frivillige, som upaatvivselig i stort Tal vilde melde sig. Der vil ikke være Mangel paa en stor Tilstrømning af Frivillige, som ønske at medvirke til Stadens og Landets Forsvar, og for disse Mænd, formodentlig unge Mænd, vil der være god Plads i denne Væbning, hvis der overhovedet er Plads tilovers i den. Jeg maa saaledes anbefale alle de fremsatte Forslag til Forkastelse.

Ordføreren: Der er fra de forskjellige ærede Takere, som have havt Ordet, fremkommet imod Fleertallets Stilling en Række Udtalelser, der indeholde ikke saa saa Misforstaaelser og Urigtigheder, og jeg troer derfor paa Fleertallets Vegne, inden Debatten gaar videre, med nogle Ord at maatte omtale Udskilligt af det, der saaledes er fremført. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (E. C. Larsen) udtalte, at Fleertallet vilde hæve Borgervæbningen uden videre, men noget Saadant ligger jo aldeles ikke i Fleertallets Forslag. Fleertallet gaar jo ud paa at hæve Borgervæbningsinstitutionen ved Lov, og det vil det ærede Medlem dog ikke nægte, at man kan gjøre uden at sætte noget Nyt istedet. En Lov maa kunne hæves ved Lov, uden at man behøver at sætte noget Andet istedet. Hvad man derimod efter min Opfattelse meget godt kan gjøre — jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt man skal gjøre det i dette Tilfælde — er fra Statens Side at hæve Bidraget til denne Institution; Forpligtelsen til at vedblive at yde det, findes ingenlunde bestemt i noget Reglement eller noget lovgyldigt Document. At Borgervæbningen har gjort Nytte i 1801 og 1807, har vistnok Ingen benægtet, men Borgervæbningen omfattede dengang alle de unge Mænd fra 18 Aar og opad, saa at den daværende Borgervæbning og Borgervæbningen, siden den almindelige Værnepligt blev indført, ere to